

Passieverhaal Palmzondag (C-cyclus) Lc. 22,14 - 23,56.

- Vert Het lijden van onze Heer Jezus Christus volgens Lucas
[Verkorte versie blz. 5]
- Vert Toen de tijd aangebroken was,
ging Jezus met de apostelen aan tafel aanliggen.
Hij sprak tot hen:
- Jezus "Vurig heb Ik ernaar verlangd dit paasmaal met u te eten
eer Ik ga lijden.
Want Ik zeg u: Ik zal het niet meer eten
totdat het zijn vervulling vindt in het Rijk Gods."
- Vert Daarop nam Hij een beker,
sprak een dankgebed uit en zei:
- Jezus "Neemt die beker en deelt hem samen.
Want Ik zeg u: Van dit ogenblik af
drink Ik niet meer van wat de wijnstok voortbrengt,
totdat het Rijk Gods is gekomen."
- Vert Daarop nam Hij het brood en sprak een dankgebed uit;
Hij brak het en gaf het hun, met de woorden:
- Jezus "Dit is mijn Lichaam dat voor u gegeven wordt.
Doet dit tot een gedachtenis aan Mij."
- Vert Evenzo gaf Hij hun de beker, na de maaltijd, terwijl Hij sprak:
- Jezus "Deze beker is het Nieuwe Verbond in mijn Bloed,
dat voor u wordt vergoten.
Maar zie, degene door wiens hand Ik zal worden overgeleverd
is met Mij aan tafel.
Want de Mensenzoon gaat heen zoals het is vastgesteld;
maar toch, wee die mens door wie Hij wordt overgeleverd."
- Vert Nu begonnen zij onder elkaar te vragen
wie van hen het toch was, die dat zou doen.
Er ontstond twist onder hen over de vraag
wie van hen wel de voornaamste mocht zijn.
Maar Jezus sprak tot hen:

Jezus "De koningen van de volkeren oefenen heerschappij over hen uit en hun machthebbers laten zich weldoeners noemen.
Zo moet gij niet doen;
maar wie onder u de voornaamste is
moet als de jongste wezen;
en wie bevelen geeft moet zijn als iemand die dient.
Wie is immers de grootste:
hij die aanligt of hij die bedient?
Is het niet hij die aanligt?
Welnu, Ik ben onder u als degene die bedient.
Gij zijt het die trouw zijt gebleven in mijn beproevingen.
En zoals mijn Vader Mij het Koningschap heeft verleend,
zo verleen Ik u een plaats in mijn Koninkrijk;
ge zult eten en drinken aan mijn tafel
en ge zult op tronen gezeten zijn
om te heersen over de twaalf stammen van Israël.

Simon, Simon, weet dat de satan heeft geëist u allen te ziften als tarwe.
Maar Ik heb voor u gebeden dat uw geloof niet zou bezwijken.
Wanneer ge eenmaal tot inkeer gekomen zijt
versterk dan op uw beurt uw broeders."

Vert Maar hij antwoordde:

Allen "Heer, ik ben bereid met U zelfs gevangenis en dood in te gaan!"

Vert Daarop sprak Jezus:

Jezus "Ik zeg u Petrus: de haan zal vandaag niet kraaien
voordat ge driemaal geloochend hebt Mij te kennen."

Vert Hij sprak tot hen:

Jezus "Toen Ik u uitzond zonder beurs, reiszak of schoeisel,
hebt ge toen aan iets gebrek gehad?"

Vert Ze antwoordden:

Allen "Aan niets."

Vert Hij hernam:

Jezus "Maar nu moet wie een beurs heeft die meenemen en eveneens een reiszak:
en wie die niet bezit, verkope zijn mantel
en schaffe zich een zwaard aan.
Ik zeg u: in Mij moet dit schriftwoord vervuld worden:
Hij is tot de booswichten gerekend.
Wat over Mij werd beschikt gaat nu vervuld worden."

Vert Ze zeiden Hem:

Allen "Zie Heer, hier zijn twee zwaarden."

Vert Hij antwoordde:

Jezus "Het is genoeg."

Vert Hij ging nu naar buiten en begaf zich volgens zijn gewoonte naar de Olijfberg.
Ook de leerlingen gingen met Hem mee.
Ter plaatse aangekomen sprak Hij tot hen:

Jezus "Bidt, dat gij niet op de bekoring ingaat."

Vert Hij verwijderde zich van hen
en ging ongeveer een steenworp verder;
daar wierp Hij zich op de knieën en bad:

Jezus "Vader, als Gij wilt, laat dan deze beker Mij voorbijgaan.
Maar toch: niet mijn wil maar uw wil geschiede."

Vert Nu verscheen Hem een engel uit de hemel om Hem te sterken.
Aan doodsangst ten prooi bad Hij met nog meer aandrang.
Zijn zweet werd tot dikke druppels bloed
die op de grond neervielen.
Toen stond Hij op uit zijn gebed en ging naar zijn leerlingen,
maar Hij vond hen van droefheid in slaap
Hij zei tot hen:

Jezus "Hoe kunt ge slapen?
Staat op en bidt dat ge niet op de bekoring ingaat."

Vert Hij was nog niet uitgesproken
of daar kwam een troep, voorafgegaan door Judas, één van de twaalf.
Deze trad op Jezus toe om Hem te kussen.

Maar Jezus zei tot hem:

Jezus "Judas, verraadt ge de Mensenzoon met een kus?"

Vert Toen zij die om Hem heen stonden
bemerkten wat er ging gebeuren, vroegen ze:

Allen "Heer zullen we met het zwaard erop in slaan?"

Vert En een van hen gaf de knecht van de hogepriester een slag
en hieuw hem het rechteroor af.
Maar Jezus greep in en zei:

Jezus "Laat het hierbij."

Vert En Hij raakte het oor aan en genas hem.
Nu sprak Jezus tot de hogepriesters,
tot de bevelhebbers van de tempelwacht en de oudsten
die op Hem afgekomen waren:

Jezus "Als tegen een rover zijt ge uitgetrokken
met zwaarden en knuppels.
Dagelijks was Ik bij u in de tempel
en ge hebt geen hand naar Mij uitgestoken.
Maar dit is uw uur
en uw macht is die der duisternis."

Vert Zij grepen Hem nu vast en voerden Hem weg
en zij brachten Hem in het huis van de hogepriesters,
terwijl Petrus Hem op een afstand volgde.
Op de binnenplaats legden zij een vuur aan en gingen bij
elkaar zitten; Petrus zat tussen hen in.
Toen een dienstmeisje hem bij het schijnsel van het vuur
zag zitten en hem scherp had opgenomen, zei ze:

Allen "Die was ook bij Hem."

Vert Maar hij ontkende het, en zei:

Allen "Vrouw ik ken Hem niet."

Vert Even later zag iemand anders hem en zei:

Allen "Jij bent ook een van hen."

Vert Maar Petrus antwoordde:

Allen "Man dat is niet waar."

Vert Na verloop van ongeveer een uur verklaarde een ander met stelligheid:

Allen "Waarachtig die man behoorde ook bij Hem:
hij is immers ook een Galileeër."

Vert Petrus antwoordde:

Allen "Man ik weet niet wat je bedoelt."

Vert Hij had het nog niet gezegd of meteen kraaide een haan.
Toen keerde de Heer zich om en Hij keek Petrus aan;
het schoot Petrus te binnen hoe de Heer hem gezegd had:
"Eer vandaag een haan kraait zult ge Mij driemaal verloochenen."
En hij ging naar buiten en begon bitter te wenen.

===== begin verkorte versie =====

Vert De mannen die Jezus bewaakten bespotten en sloegen Hem.
Ze wierpen een doek over zijn hoofd en vroegen Hem:

Allen "Wees nu eens profeet:
wie is het die U geslagen heeft?"

Vert Nog vele andere beschimpingen voegden ze Hem toe.

Toen het dag geworden was vergaderde de raad van oudsten van het volk,
hogepriesters en schriftgeleerden
en zij lieten Hem voor hun rechtbank leiden.
Ze zeiden:

Allen "Als Gij de Christus zijt zegt het ons dan."

Vert Maar Hij sprak tot hen:

Jezus "Als Ik het u zeg zult ge er toch geen geloof aan hechten;
en als Ik u vragen stel

zult ge toch geen antwoord geven
Maar van nu af zal de Mensenzoon
zitten aan de rechterhand van de Macht van God."

Vert Toen vroegen ze allen:

Allen "Gij zijt dus de Zoon van God?"

Vert Hij antwoordde hun:

Jezus "Gij hebt het gezegd: dat ben Ik."

Vert Zij riepen:

Allen "Waartoe hebben wij nog een getuigenis nodig?
Wij hebben het toch zelf uit zijn eigen mond gehoord."

Vert Toen stond de gehele vergadering op
en men bracht Hem voor Pilatus.
Daar begonnen ze Hem te beschuldigen en ze zeiden:

Allen "Wij hebben vastgesteld,
dat die man ons volk tot opstand aanspoort,
dat Hij het er van afhoudt
aan de keizer belasting te betalen
en dat Hij zich uitgeeft voor de Messias, de Koning."

Vert Pilatus vroeg Hem:

Allen "Zijt Gij de koning der Joden?"

Vert Hij gaf hem ten antwoord:

Jezus "Gij zegt het."

Vert Pilatus zeide nu tot de hogepriesters en de volksmenigte:

Allen "Ik kan in deze man geen enkele schuld ontdekken."

Vert Maar zij hielden aan en riepen:

Allen "Door zijn prediking in heel het Joodse land,

waar Hij in Galilea mee begonnen is
en die Hij tot hier heeft voortgezet,
zaait Hij onrust onder het volk."

Vert Toen Pilatus dat hoorde vroeg hij of de man een Galileeër was.
Zodra hij vernam dat Jezus inderdaad uit het machtsgebied van Herodes kwam
stuurde hij Hem naar Herodes,
die in die dagen eveneens in Jeruzalem verbleef.
Herodes toonde zich zeer verheugd toen hij Jezus te zien kreeg.
De verhalen over Hem hadden hem sinds geruime tijd
daarnaar doen verlangen en hij hoopte Hem nu een of ander
wonder te zien verrichten.
Hij stelde Hem allerlei vragen,
maar Jezus gaf in het geheel geen antwoord.
De hogepriesters en de schriftgeleerden stonden er bij
en putten zich uit in beschuldigingen tegen Hem.
Samen met zijn soldaten hoonde en bespote Herodes Hem.
Hij hing Hem een schitterend gewaad om
en zond Hem terug naar Pilatus.
Op diezelfde dag werden Herodes en Pilatus elkaars
vrienden; tevoren namelijk leefden zij in onderlinge vijandschap.

Daarop riep Pilatus de hogepriesters, de overheidspersonen en het volk bijeen
en hij zei tot hen:

Allen "Gij hebt deze man voor mij gebracht
als iemand die het volk tot opstand aanzet;
welnu: ik heb Hem in uw bijzijn verhoord
maar ik heb in deze man niets kunnen ontdekken
van al datgene waar gij Hem van beschuldigt.
Herodes evenmin, want hij heeft Hem naar ons teruggezonden.
Het is duidelijk dat Hij niets heeft bedreven
dat de doodstraf zou rechtvaardigen.
Ik zal Hem daarom een tuchtiging laten toedienen en dan vrijlaten."

Vert Ze begonnen allen tegelijk te schreeuwen:

Allen "Weg met Hem! laat ons Barabbas vrij!"

Vert Deze Barabbas was in de gevangenis geworpen
wegens een oproer in de stad en wegens moord.
Opnieuw sprak Pilatus hen toe

omdat hij Jezus wenste vrij te laten.
Maar zij riepen daartegen in:

Allen "Kruisig Hem, kruisig Hem!"

Vert Voor de derde maal vroeg Pilatus hun:

Allen "Wat voor kwaad heeft die man dan toch gedaan?
Ik heb in Hem niets gevonden, dat de doodstraf rechtvaardigt.
Ik zal Hem daarom een tuchtiging laten toedienen en dan vrijlaten."

Vert Luid schreeuwend bleven zij echter zijn kruisiging eisen
en hun geschreeuw gaf de doorslag.
Pilatus besliste dat gebeuren zou wat zij eisten:
Hij liet de man die zij opvorderden los,
al zat hij wegens oproer en moord in de gevangenis,
maar Jezus leverde hij over aan hun willekeur.

Toen zij Hem wegvoerden hielden zij een zekere Simon aan,
een man uit Cyrene die van het veld kwam;
hem belaadden ze met het kruis om het achter Jezus aan te dragen.
Een grote volksmenigte volgde Hem, ook vrouwen
die zich op de borst sloegen en over Hem weeklaagden.
Jezus keerde zich tot hen en sprak:

Jezus "Dochters van Jeruzalem, weent niet over Mij
maar weent over uzelf en over uw kinderen.
Weet dat er een tijd zal komen waarop men zeggen zal:
Gelukkig de onvruchtbaren,
wier schoot niet heeft gebaard
en wier borst geen kind heeft gevoed.
Dan zal men tot de bergen zeggen: Valt op ons
en tot de heuvels: Bedekt ons.
Want als men zo doet met het groene hout
wat zal er dan met het dorre gebeuren?"

Vert Er werden nog twee anderen weggevoerd, twee misdadigers,
om samen met Hem ter dood te worden gebracht.
Toen zij op de plaats kwamen die Schedel heet
sloegen zij Hem daar aan het kruis,
en zo ook de misdadigers, de een rechts, de ander links.
En Jezus zeide:

Jezus "Vader, vergeef hun want ze weten niet wat ze doen."

Vert Ze verdeelden zijn kleren onder elkaar door er om te dobbelen.
Het volk stond toe te kijken
maar de overheidspersonen lachten Hem uit en zeiden:

Allen "Anderen heeft Hij gered; laat Hij zichzelf eens redden
als Hij de Messias van God is, de uitverkorene!"

Vert De soldaten brachten Hem zure wijn,
en ook zij voegden Hem spottend toe:

Allen "Als Gij de koning der Joden zijt red dan Uzelf."

Vert Boven Hem stond als opschrift in Griekse, Romeinse en Hebreeuwse letters:
"Dit is de koning der Joden."
Ook een van de misdadigers die daar hingen hoonde Hem:

Allen "Zijt Gij niet de Messias?
Red dan Uzelf en ons."

Vert Maar de andere strafte hem af en zei:

Allen "Heb zelfs jij geen vrees voor God
terwijl je toch hetzelfde vonnis ondergaat?
En wij ondergaan dat vonnis terecht,
want wij krijgen wat we door onze daden verdiend hebben;
maar Hij heeft niets verkeerd gedaan."

Vert Daarop zei hij:

Allen "Jezus, denk aan mij wanneer Gij in uw Koninkrijk gekomen zijt."

Vert En Jezus sprak tot hem:

Jezus "Voorwaar, Ik zeg u:
vandaag nog zult gij met Mij zijn in het paradijs."

Vert Het was nu omtrent het zesde uur;
er viel duisternis over heel de streek tot aan het negende uur toe
doordat de zon geen licht meer gaf.
Het voorhangsel van de tempel scheurde middendoor.

Toen riep Jezus met luider stem:

Jezus "Vader, in uw handen beveel Ik mijn geest."

Vert Nadat Hij dit gezegd had gaf Hij de geest.

(Hier knielen allen gedurende enige tijd.)

Op het zien van wat er gebeurd was,
loofde de honderdman God en hij zei:

Allen "Deze mens was waarlijk een rechtvaardige."

Vert Al het volk dat voor dat schouwspel samengestroomd was,
keerde terug toen zij aanschouwd hadden wat er gebeurd
was, en zij sloegen zich op de borst.
Al zijn bekenden stonden op een afstand toe te zien;
ook de vrouwen die Hem vanuit Galilea gevolgd waren.

Nu was er een zekere Jozef, lid van de Hoge Raad,
een welmenend en rechtschapen man,
die dan ook niet had ingestemd
met de plannen en handelswijze van de Raad.
Hij was afkomstig uit de Joodse stad Arimatea
en leefde in de verwachting van het Rijk Gods.
Deze ging naar Pilatus en vroeg om het lichaam van Jezus.
Na het van het kruis afgenomen te hebben
wikkelde hij het in een lijkwade.
Vervolgens legde hij Hem in een graf
dat in steen was uitgehouwen
en waarin nog nooit iemand was neergelegd.
Het was Voorbereidingsdag en de sabbat brak aan.
De vrouwen die uit Galilea met Hem meegekomen waren
volgden, en zij bekeken het graf en
zagen toe hoe zijn lichaam werd neergelegd.
Teruggekeerd maakten ze welriekende kruiden en balsem klaar
maar op de sabbat namen ze de voorgeschreven rust in acht.

Zo spreekt de Heer